

روان‌شناسی رنگ فرهنز

رنگ، همچون کلامی گویاست برای بازگوکردن خلق و خوی مردم.

در طول تاریخ، نمادگرایی رنگ‌ها در نگرش ما نسبت به جنبه‌های زندگی، موقعیت‌های هیجانی و احساسی، دنیای اطراف و همنوعان مان اثرگذار بوده است.

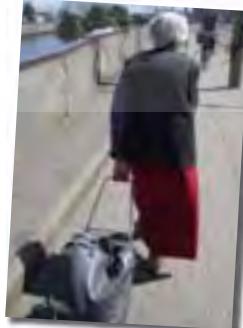
امروزه نفوذ رنگ‌ها و تأثیر آن‌ها در بدن انسان، به روش‌های گوناگونی ثابت شده است و پژوهش‌های متعددی دربارهٔ علت‌های ترجیح رنگی بر رنگ دیگر و آثار رنگ‌ها بر ذهن آدمی، حفظ تعادل فکری و جسمی، تولید شادمانی یا افسردگی، آرامش یا بی‌قراری ... صورت گرفته که همگی، آثار رنگ‌ها را در زندگی انسان نشان‌داده‌اند؛ البته درصورتی که ما دیدی آگاهانه نسبت به رنگ‌ها داشته باشیم و تصویر آن‌ها را درک کنیم.

ماهنه‌می «شادکامی» این افتخار را دارد که از این پس، مطالبی را در زمینه‌ی آشنازی با رنگ‌های مختلف و نقش بسیار مهم آن‌ها در زندگی و همچنین خواص درمانی هر رنگ، ارائه دهد.

افراد مسن و بازاریابی

به طور معمول خریداران مسن، رفتاری متفاوت از جوانان، از خود بروز می‌دهند. این افراد، تمایل کمتری به آزمون کالاهای جدید از خود نشان می‌دهند و به محصولاتی که قبل استفاده کرده‌اند، وفاداری بیشتری دارند. به طور عادی می‌توان این نوع رفتار را به محافظه‌کاری افراد پا به سن گذاشته، نسبت داد اما تحقیقات اخیر دانشمندان عصب‌شناس نشان می‌دهد که این تفاوت می‌تواند ناشی از عملکرد سیستم پاداش مغز باشد.

در مغز، ماده‌ای به نام «دیامین» ترشح می‌شود که موجب فعال شدن گیرنده‌های سیستم پاداش مغز می‌گردد و وظیفه‌ی ایجاد حس لذت در انسان را بر عهده دارد. فعالیت منطقه‌ای از مغز که عامل ترشح «دیامین» است، در جوانان و پیران متفاوت می‌باشد. محققان تأثیر بیشینی و یا دریافت یک هدیه بسته‌بندی شده را بر مغز افراد مختلف، مورد آزمایش قراردادند و متوجه شدند که این تأثیر در افرادی با متوسط سن ۲۵ سال، بسیار بیشتر از افرادی با متوسط سن ۶۵ سال می‌باشد. به عبارتی، به نظر می‌رسد فعالیت سیستم پاداش مغز که عامل رفتارهای مختلفی مانند آزمایش کالا یا محصول جدید می‌باشد، با افزایش سن، کاهش می‌یابد.

مهندس فرخ اصفهانی

قرمز یکی از سه رنگ اصلی است؛ رنگی بسیار هیجانی و بالعتماد به نفس که خطر و آتش را تداعی می‌کند. داغ و آشی مزاج است و گاهی کنترل آن، سخت. حواس را تحریک می‌کند و جاهطلبی‌ها، انرژی‌های متمرکر و شهامت را افزایش می‌دهد. از نظر فیزیکی در محاصره‌ی قرمز بودن، موجب افزایش خون می‌شود و ترشح «آدنالین» را در بدن بالا می‌برد. قرمز می‌تواند موجب ایجاد خشم، تمایل جنسی و دمدمی مزاجی شود. وقتی شخصی به شدت خسته یا افسرده است و یا نیروی اراده‌اش تحیل رفته، قرمز می‌تواند به عنوان عامل انرژی‌زا استفاده شود. همچنین قرمز برای از بین بردن احساسات منفی، مفید است و می‌تواند کمکی برای خجالتی‌ها و افرادی که اعتماد به نفس ندارند، باشد. پوشیدن لباس‌های قرمز یا استفاده از زیورآلات قرمز یا قرارگرفتن در محیط قرمزنگ، بهنگام ناراحتی یا هیجان و اضطراب، می‌تواند به بروز خشم منجر شود.

رنگ درمانی با رنگ قرمز

قرمز، نشان‌گر نیروی آشیان و پرشوک و شور است. وینگی اصلی این رنگ، عمل است. مثبت بودن ماهیت رنگ قرمز، می‌تواند در از بین بردن منفی‌گرایی در افکار و احساسات، مفید باشد.

اگر فردی تمایل به شروع کاری نداشته باشد یا از بزرگ‌بودن کاری که در پیش دارد، بترسد، پوشیدن لباس‌های قرمز یا محصور کردن خود در بین اشیاء قرمزنگ، این مانع درونی را از بین خواهد برد و موجب به جریان افتادن انرژی‌ها می‌شود.

از آن جا که قرمز، محركی قوی است، از این رنگ در درمان، بهویژه اختلالات هیجانی و اضطراب، کمتر استفاده می‌شود.

حمام نور قرمزنگر، برای حل مشکلات جریان خون، اختلال در فشارخون، سفت شدن رگ‌ها و کم خونی مفید است. با این حال، باید توجه داشت که چون این رنگ، بسیار قدرتمند است و اغلب نیروی غیرقابل کنترلی دارد، نباید از آن در سطح بالاتر از کم استفاده کرد زیرا این خطر و جواده دارد که ضربان قلب را بیش از حد تحریک کند.

«رونالد هانت» در کتاب خود تحت عنوان «هفت کلید رنگ درمانی»، این رنگ را بزرگ‌ترین انرژی‌ساز و پدر سرزندگی و نشاط قلمداد می‌کند. به عقیده‌ی او، رنگ قرمز کریستال‌های نمک فربیک را به آهن و نمک تجزیه می‌کند، گلوبول‌های قرمز خون، آهن را جذب کرده و نمک از طریق پوست یا کلیه‌ها دفع می‌شود. از این‌رو، قرمز مناسب‌ترین رنگ برای درمان کم خونی و کمبود آهن در بدن است.

منابع:

«روان‌شناسی رنگ»، «جاناتان دی ولسلی تایلور»، مترجم: «مهدی گنجی»
«رنگ درمانی»، «پاولین ویزل»، مترجم: «مرجان فرجی»

دکتر پیگاه فرخزاد (عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی)
امیر مسعود رسنمی (کارشناس روان‌شناسی و عضو باشگاه پژوهشگران)